

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 479/2025-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a zo sudcov Miroslava Duriša (sudca spravodajca) a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa **TRUCK CLAIMS, a.s.**, Hviezdoslavovo námestie 16, Bratislava, IČO 51 156 415, zastúpeného slc partners s.r.o., Hviezdoslavovo námestie 16, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava III (pôvodne Okresný súd Bratislava II) v konaní vedenom pod sp. zn. B2-25CbHs/2/2018 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 21. júla 2025 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie svojej veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prerokovanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom mestského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. B2-25CbHs/2/2018. Sťažovateľ tiež žiada prikázať mestskému súdu v napadnutom konaní konať bez zbytočných prietahov, priznať mu primerané finančné zadost'učinenie v sume 120 000 eur a náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Sťažovateľ je žalobcom v konaní o náhradu škody spôsobenej porušením komunitárneho antitrustového práva žalovanými – ktorými sú európske automobilky vyrábajúce nákladné motorové vozidlá. Sťažovateľ nadobudol predmetný žalovaný nárok na základe postúpenia pohľadávok od viacerých slovenských obchodných spoločností pôsobiacich v rôznych odvetviach (najmä nákladná cestná doprava a zasielateľstvo), ktoré mali byť poškodené kolúznym postupom žalovaných pri stanovovaní cien a prenose nákladov na zavedenie emisných technológií vyžadovaných normami EURO 3 a 6 pre stredné a ťažké nákladné vozidlá. Žaloba bola podaná

24. septembra 2018 a sťažovateľ ju doplnil a zmenil podaniami z 19. júla 2020, 18. júna 2021 a naposledy 28. júna 2024.

II.

Argumentácia sťažovateľa

3. Sťažovateľ uviedol, že súd v doterajšom priebehu konania vyrubil súdny poplatok, ktorý sťažovateľ v lehote zaplatil, ustanovil prekladateľov na preloženie žaloby a jej príloh do úradných jazykov žalovaných a zasielal žalobu na vyjadrenie žalovaným. Ďalej procesne reagoval na rozšírenie a čiastočné späťvzatie žaloby sťažovateľom. Sťažovateľ mu pritom vyčíta, že žalovaným nezaslal (a nedal preložiť) všetky prílohy jeho žaloby. Sťažovateľ zdôrazňoval, že od podania žaloby uplynulo už takmer 7 rokov a konanie ešte ani len nepostúpilo do fázy, keď by bolo možné nariadiť termín prvého pojednávania.

4. Sťažovateľ podal 17. apríla 2025 aj sťažnosť predsedovi súdu na prieťahy v konaní, na ktorú predsedníčka mestského súdu odpovedala podaním sp. zn. Spr160/2025 z 22. mája 2025, v ktorom jeho sťažnosť uznala za dôvodnú, ale zdôraznila, že dĺžka konania nebola spôsobená subjektívnym zavinením sudcu.

5. Sťažovateľ namietal, že napadnuté konanie už trvá neúmerne dlho a súd v určitom čase nevykonáva vo veci žiadne úkony. Poukázal na kritériá stanovené judikatúrou ústavného súdu vo vzťahu k prieťahom a konštatoval, že v predmetnej veci nejde o zložitý spor a sťažovateľ poskytuje súdu plnú súčinnosť, zodpovednosť za dĺžku konania preto padá iba na konajúci súd.

6. Napriek tomu, že si sťažovateľ uplatnil aj finančné zadosťučinenie v pomerne značnej sume 120 000 eur, jej výšku žiadnym spôsobom neodôvodnil a ani neokomentoval.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Podstatou ústavnej sťažnosti je namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov (čl. 48 ods. 2 ústavy) a práva na prerokovanie záležitosti v primeranej lehote (čl. 6 ods. 1 dohovoru).

8. Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

9. Pri predbežnom prerokovaní návrhu na začatie konania ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

10. Priznanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zakladá povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (II. ÚS 21/01,

I. ÚS 251/05). Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Táto povinnosť súdu a sudcu vychádza najmä zo zásady vyplývajúcej z čl. 17 a § 157 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). V zmysle čl. 17 CSP „súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným priet'ahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb“ a v zmysle § 157 ods. 1 CSP „súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania“.

11. Judikatúra ústavného súdu (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) a ESLP sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy (a obdobne aj v čl. 6 ods. 1 dohovoru), sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: právna a faktická zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu v napadnutom konaní. Ústavný súd pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval ústavný súd aj v tomto prípade.

12. V prvom rade ústavný súd nemôže súhlasiť s tvrdením sťažovateľa, že v napadnutom konaní nejde o zložitý spor. Na prvý pohľad totiž ide o značne zložitý spor, a to v rámci právnej a aj skutkovej stránky veci. Spory o náhradu škody na základe tvrdeného porušenia komunitárneho antitrustového práva obchodnými spoločnosťami (resp. predstaviteľmi celého priemyselného odvetvia – výroba nákladných motorových vozidiel, pozn.) z rozličných európskych krajín celkom zjavne nie sú rutinou pre akýkoľvek všeobecný súd. O tom, že z právneho hľadiska nešlo o jednoduchú vec, svedčí aj okolnosť, že už pri podaní žaloby bol sťažovateľ právne zastúpený dvoma advokátskymi kancelármi súčasne. Sťažovateľ ako žalovaných vo svojej žalobe označil celkovo 14 subjektov zo Švédska, Nemecka, Francúzska, Spojeného kráľovstva, Talianska a Holandska. Súd teda musel ustanoviť šiestich prekladateľov na preloženie žaloby do úradných jazykov už uvedených krajín, následne ich doručovať do zahraničia a následne ustanoviť prekladateľov znova na preloženie ich odpovedí, resp. ďalších prípadných vyjadrení a podaní do slovenského jazyka. Táto okolnosť spolu s opakovaným rozširovaním žaloby, jej zmenami a čiastočným späťvzatím žaloby zo strany sťažovateľa znásobila skutkovú zložitosť napadnutého konania.

13. Ďalšou okolnosťou, ktorú musel ústavný súd zobrať do úvahy, je správanie účastníkov napadnutého konania. Sťažovateľ podal žalobu 24. septembra 2018 a uplatňoval si ňou náhradu škody vo výške 10 419 195,82 eur. Následne podaním z 8. marca 2019 rozšíril svoj žalovaný nárok na 14 867 885,29 eur. Podaním z 13. marca 2020 žalobca vzal svoju žalobu späť vo vzťahu k žalovaným 1 až 3 a žalovaným 6 až 11. Dňa 17. júla 2020 sťažovateľ rozšíril žalovaný nárok na sumu 27 385 235,95 eur a zároveň vzal žalobu späť vo vzťahu k žalovaným 12 až 14. Podaním z 18. júna 2021 sťažovateľ znova rozšíril svoj žalovaný nárok na 28 705 645,32 eur. Až 10. augusta 2022 sťažovateľ predložil znalecký posudok vo veci výpočtu výšky škody, na ktorý odkazoval v bode 45 žaloby. A napokon podaním z 28. júna 2024 sťažovateľ navýšil žalovanú sumu

na 46 769 985,08 eur. Z uvedeného vyplýva, že v priebehu siedmich rokov napadnutého konania sťažovateľ neustále zasahoval do ním podanej žaloby, s čím sa musel konajúci súd procesne vysporiadať, čo spolu s potrebou prekladania podaní účastníkov a procesných súdnych rozhodnutí do cudzích jazykov celkom pochopiteľne muselo predĺžiť dĺžku napadnutého konania. Ústavný súd tu nespochybňuje možnosť sťažovateľa precizovať a meniť uplatnený nárok, ale s touto možnosťou je previazaný následok vo forme predĺženia konania. A ak je na jednej sporovej strane viacero subjektov z rôznych jurisdikcií s potrebou predkladania do rôznych jazykov, predĺženie konania je ešte výraznejšie.

14. Ústavný súd posúdil aj význam veci pre sťažovateľa. Vzhľadom na to, že údajná škoda, ktorá je základom uplatneného nároku, nebola spôsobená priamo sťažovateľovi, ale uplatnený nárok bol na neho postúpený (nie je zrejmé, či bezodplatne alebo za odplatu, pozn.) bližšie neurčenými obchodnými spoločnosťami, ústavný súd uzavrel, že zo strany sťažovateľa ide o konanie, ktoré by vo vzťahu k nemu vydaním potenciálneho súdneho rozhodnutia o náhrade škody nemalo zrejme žiadne reštitutívne účinky.

15. K dĺžke napadnutého konania teda objektívne prispela zložitost' predmetnej veci, ako aj postup samotného sťažovateľa v napadnutom konaní. Vzhľadom na tieto okolnosti ani dĺžka konania v trvaní takmer 7 rokov neindikuje priet'ahy v konaní, resp. zavinenie konajúceho súdu za priet'ahy v napadnutom konaní. Navyše ani sám sťažovateľ neuviedol žiadnu konkrétnu okolnosť svedčiacu v neprospech súdu vo vzťahu k jeho nečinnosti ani žiadnu okolnosť týkajúcu sa významu veci pre neho samého. To dokresľuje aj fakt, že si uplatnil pomerne vysoké finančné zadost'učinenie, ktorého výšku tiež žiadnym spôsobom neodôvodnil. Prakticky jediným sťažovateľovým argumentom vo vzťahu k namietaným priet'ahom bola samotná dĺžka konania. Ústavný súd ale uzavrel, že táto dĺžka s ohľadom na zložitost' veci a príspevok sťažovateľa nemôže byť bez ďalšieho základom na vyslovenie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov. Ústavný súd zdôrazňuje, že pri rozhodovaní o základnom práve na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov nie je pre neho referenčným rámcom len časový údaj (napr. 3 roky, 5 rokov alebo 7 rokov), ale súhrn okolností konkrétneho prípadu, ktoré sú hodnotené v rámci troch základných kritérií: zložitost' veci, konanie účastníka konania a konanie relevantných štátnych orgánov (m. m. IV. ÚS 166/2022), a preto aj keby ústavný súd vo väčšine iných prípadov považoval dĺžku napadnutého súdneho konania za neakceptovateľnú, v tomto konkrétnom prípade to tak s ohľadom na už uvedené okolnosti nebolo.

16. Ústavný súd teda musel odmietnuť ústavnú sťažnosť sťažovateľa už pri predbežnom prerokovaní podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú, pretože namietaným postupom mestského súdu nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov, a to pre zjavný nedostatok príčinnej súvislosti medzi namietaným postupom a obsahom predmetného základného práva.

17. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako celku bolo už bez právneho významu rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľa, ako ich špecifikoval v petite svojej ústavnej sťažnosti.

18. Pre úplnosť ústavný súd dodáva, že ak by ďalší priebeh napadnutého súdneho konania indikoval vznik priet'ahov (napríklad z dôvodu dlhodobej nečinnosti mestského súdu), toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej podľa § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni

sťažovateľovi, aby po splnení všetkých zákonných podmienok predložil ústavnému súdu novú ústavnú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. augusta 2025

Jana Baricová
predsedníčka senátu